23ՐԴ ՏԱՐԻ ԹԻՒ 6353 — 2 ԴԵԿՏԵՄԲԵՐ 1906 — ՇԱԲԱԹ — 29 ՇԻՎ.ՎԱԼ 1324 — 15 Décembre 1906 — 23me année № 6353

ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
"ԱՐԵՒԵԼՔ" ՕՐԱԹԵՐԹԻ
Կ. ՊՈԼԻՍ, Գ.Ա.Լ.ԱԹԱՍ.

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ՊԱՅՄԱՆՆԵՐԸ
Կ. ՊՈԼՍՈՑ ՀԱՄԱՐ 80 Գրշ.
ԴԱՒԱՌՆԵՐՈՒՄ ՀԱՄԱՐ 108 »
ՕՏԱՐ ԵՐԿԻՐՆԵՐՈՒՄ ՀԱՄԱՐ 35 Ֆրք.
ԹՂԹԱՏԱՐԻ ԾԱԽՍԵՐՔ ՄԵՐ ՎՐԱՑ
20 հատ 1 դրուշոց փուլ
1 մնս.ի հաշուով կ'ընդունուի

10 ՓԱՐԱ

Արեւելք

ارە ولك
دريعيە دە غلطە دە ارە ولك غزتەسى ادارە خانەسى

DIRECTION
DU JOURNAL ARMÉNIEN
"ARÉVELK"
CONSTANTINOPLE - GALATA

10 PARAS

ՕՐԱԹԵՐԹ ԱԶԳԱՅԻՆ, ԳՐԱԿԱՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

ԽՄԲԱԳՐԱԿԱՆ

ՀԱՅ ԵԿԵՂԵՑԱԿԱՆ ՃԱՐՏԱՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆԸ

Հայ եկեղեցւոյ ինքնուրոյն ճարտարապետութեան մասին զրեթէ մինչեւ ժԹ. դարուն վերջը որ եւ է ուսումնասիրութիւն մը լոյս տեսած չէր. թէպէտ այլ եւ այլ եկեղեցիներու չենքերը բազմիցս նախատրամած են հին տաճարներէ սկսեալ հայ եւ օտար եկեղեցական մատենագիրներու կողմէ, բայց այս նկարագրութիւնները այնքան թերի ու կիսատ են, որ անկարելի է անոնց հիման վրայ կատարեալ գաղափար մը կազմել՝ հայ եկեղեցական ճարտարապետութեան մասին: Թ. դարուն վերջին տարիներուն մէջ միայն այս ինդիրը մանաւանդ եւ եկեղեցական ճարտարապետութեան հմտաս անձերու ուշադրութեան առարկայ եղաւ: Ամէնէն առաջ քանի մը հայ ճարտարապետներ եւ գեղարուեստագէտներ մանաւանդ կարեւորութիւն տուին այս ինդրին, բայց որովհետեւ անոնք եկեղեցական եւ աշխարհական ճարտարապետութեան քաջատեղեակ չէին, այս պատճառով չկրցան հայ եկեղեցական ճարտարապետութեան ինքնուրոյնութիւնն եւ առանձնահատկութիւնները ճանաչել:

Տ. Մեսրոպ վարդապետ ևս իր գիտական չարադրութեան մէջ այլ եւ այլ ճարտարապետական ինդիրներու մասին խօսելով, հայ եկեղեցական ճարտարապետութեան առանձնայատկութիւնները չի պարզեր: Այս անտեղեակութեան դարագրութիւն կազմող գործեր հրատարակած է ալեքսիոյեան գիմնական Սահիքթոլօքի, որ հայ եկեղեցական գեղարուեստի մասին իր գրած ուսումնասիրութիւններն ու յայտնած տեսութիւնները սխալ Ս. Էջմիածնի վեղարկուպ կողմէ ունեցող երեսփոխանը Աւետարանին քննութեամբ: Իբր գեղարուեստից պատմական, Սահիքթոլօքի հանրածանօթ գիտնական մըն է: Սահիքթոլօքի կը պնդէ որ հին տաճարներէ ի վեր հայ եկեղեցական ճարտարապետութիւն մը գոյութիւն ունէր: Ս. Լուսաւորչի օրերէն սկսեալ չհնուած եւ կեղեցիները Բիւզանդական կամ Պարսկական ոճի պարզ ընդօրինակութիւններ չէին: Թէպէտ վերոյիշեալ երկու ճարտարապետական ոճերու ազդեցութիւնն ևս կարելի է նշմարել հայ եկեղեցական կամ վանական չէնքերուն վրայ, բայց հին վանքերն ու եկեղեցիները անոնցմէ զատ ևս տարբերին: Ըստ Սահիքթոլօքիի, հայ եկեղեցական ճարտարապետութիւնը մեծ ազդեցութիւն ունեցած է բիւզանդական ոճին վրայ եւ նոյն իսկ գերման հնագոյն եկեղեցիներէն ոմանք այդ ոճով չհնուած են, ինչպէս Բէօլնի մայր-եկեղեցին: Հռիփսիմեանց եւ Տիկօրի վանքերը իբր հնագոյն եկեղեցական չէնքեր մեծ կարեւորութիւն ստացան հայ եկեղեցական ճարտարապետութիւնը ուսումնասիրելու համար: Ասոնց վրայ աւելցաւ վերջերը Հաչիկ վարդապետի Ջանքերով հողին տակէն հանուած եւ Ս. Էջմիածնէն մօտաւորապէս երկու քիլօմէթր հեռու գտնուող Զուարթնոց կամ Աճապարի Ս. Գրիգոր եկեղեցին, որ հայ եկեղեցական առանձնայատուկ ճարտարապետութեան մասին յայտնուած տեսութիւններու հաստատուն է:

Հին տաճարներէն սկսեալ մինչեւ այժմ հարուստ եւ ունեւոր Հայոց իրենց կրօնական ջերմեռանդութեան կատարեալ գոհացում տուած են եկեղեցիներ ու վանքեր չհնուելով, այնպէս որ անոնց թիւը երբեմն առասպելական բարձրութեան է հասած: Այս բոլոր եկեղեցիներն ու վանքերը բնականաբար միայն իրենց ընդհանուր դիծերով իրարու կը նմանին: Ամէն պարագայի մէջ չատ մը էական ճարտարապետական տեսակէտներով կը տարբերին անոնք Բիւզանդական եւ Կոթիական ճակատի արտաքին մասերուն:

Բրնտանեական նախնական տարիներէն սկսեալ սովորութիւն եղած է եկեղեցիները այնպէս կառուցանել, որ անոնց աւագ խորանները արեւելեան կողմը դնան եւ աւագ մեղանին դիմացը գլխաւոր դուռը գտնուի: Հայ եկեղեցին այս սովորութեան չատ հաւատարիմ մնացած է: Ս. Էջմիածնի, Հռիփսիմեանց, Գայեանեանց, Շողակաթի եւ այլ բոլոր վանքերն ու եկեղեցիները կ'ապացուցանեն զայն: Շատ մը հին վանքեր ու եկեղեցիներ ուշ նոյն ևսկ կողմնակի դուռներ: Ցոյն, կաթոլիկ եւ բողոքական եկեղեցիները այս սովորութեան խստիւ չեն հետեւած:

Հին հայ եկեղեցիներն ու վանքերը խաչաձեւ չատակարհի մը ունին, որուն արեւելեան կողմը կ'իյնայ աւագ խորանը, արեւմտեան կողմը գլխաւոր մուտքը: Այս խաչաձեւին հիւսիս եւ հարաւ երկար թեւերը սովորաբար կիսաշրջանաձեւ տարածութիւն մը կը պարփակեն, ինչպէս որ ունին Հռիփսիմեանց, Տիկօրի, Ս. Էջմիածնայ, Գայեանեանց եւ այլ վանքեր: Ցոյն եւ լատին եկեղեցիներուն չորս թեւերն ալ սովորաբար իրարու հաւասար են եւ այսպէսով կը կազմեն հաւասարաչափ քառակուսի մը. այսպէս են հին յունական եկեղեցիներու մեծագոյն մասը, Վենետկի Ս. Մարկոս և Բարիզի Բանթէոն եկեղեցիները: Ս. Էջմիածնի չատ կապիծը թէպէտ քառակուսի է, բայց հաւասարակողմ չէ: Լատինական խաչաձեւ չատակապիծը, որուն թեւերէն արեւմտեանը աւելի երկար է միւսներէն հասկանալի է, մենք չենք նկատեր: Հ. Գաբրիէլեան ևս կը չեշտէ այս պարագան: Հանդուցեալ Տ. Ց. Եպսկ. Շահխաթունեան գեղեցիկ նկարագրութիւն մը ունի Ս. Էջմիածնի և անոր չորերը գրաւող եկեղեցիներու մասին: Ըստ Փաբրասսի, Ս. Լուսաւորիչ կեսարիայէն վերադառնալու ժամանակ առաջին անգամ կառուցանել տուած է Աշտիշատի եկեղեցին: Ս. Լուսաւորչի չենել տուած միւս եկեղեցիներն ալ սպաւոյ դարերուն մէջ վերաշինուրգուած են: Այսպէս, զոր օրինակ, Ս. Էջմիածինը Դ. դարուն մէջ և անկէ ետքը մինչեւ Ս. Սահակի օրերը փայտաչէն էր եղ, և Ե. դարուն մէջ առաջին անգամ կոթածոյ քարերով վերաչինուելցաւ: Հռիփսիմեանց վանքն ալ Ս. Սահակի օրով վերաշինուրգուելէն ետքը, Ս. Հռիփսիմեանց չարականի հղիչնակ կոմիտաս Կաթողիկոսի օրով, 618 թուին, «Տրաչափառապէս և վայելուչ և նպատկի և պայծառ չինուածով» կառուցուեցաւ ըստ Սեբէոս եպիսկոպոսի: Մեզ յայտնի չէ թէ այս վանքերն ու եկեղեցիները երկնց վերաչինութեան ժամանակ ո՞րքան փոփոխութիւններ կրեցին: Սակայն Ս. Հռիփսիմեանց վանքը աւելի մեծ փոփոխութեանց ենթարկուած պիտի ըլլայ քան Ս. Էջմիածին, որովհետեւ վերջնոյս համար Սահիքթոլօքի կ'ըսէ թէ ան «բայ ի հինսկային, տաճարային և արեւմտեան կողմներէն (abside), բոլորովին նման է Յունական սիւնանոսի օրով չհնուած բիւզանդական գմբեթաձեւ եկեղեցիներուն»: Ինչպէս յայտնի է, Ս. Էջմիածին վերջին անգամ վերանորոգուեցաւ 1628ին Փիլիպպոս Կաթողիկոսի օրով, որ գեղեցիկ քանդակազարդ զանգակատուն մըն ալ չինեց անոր գլխաւոր դրան առջեւ: Ուրիշ հին եկեղեցիներ ու վանքեր բիւզանդական եկեղեցական ոճէն նուազ կամ աւելի չափով կը հեռանան:

Բաց ի այս քառակուսի չատակագիծի այլ և այլ ձեւերէն, ուշագրաւ և բաղարաձեւ չատակագիծ մը ունի Աղթամարի բազոլի մօտ գտնուող Ս. Փրկիչ եկեղեցին, որուն չէնքը 1035 թուականին ատարած է: Այս եկեղեցին իր բոլորաձեւ հատատարան պատերուն մէջ 9 սեւնակներ ունի: Եզական և զարմանալի չէնք մը ունի Նաւէ վանքին մէջ գտնուող Ս. Սիոն եկեղեցին, որ Ժ. դարուն սկիզբը կառուցուած է:

Հայ եկեղեցական ճարտարապետութեան արտադրութիւնն եղող վանքերն ու եկեղեցիները բիւզանդական և կոթական ճաչակով չհնուած եկեղեցիներէն ոչ միայն չատակագիծով այլ և գմբէթի ձեւով կը տարբերին: Կոթական ոճով չհնուած եկեղեցիներուն աշտարակները կամ գմբէթները խիտ սրածայր են, մինչ բիւզանդականները կիսաշրջանաձեւ են կամ կլոր գունտի մը մէջտեղէն կտրուած մասերուն կը նմանին: Հայ հին եկեղեցիներուն և վանքերուն գմբէթները ընդհանուր նմուշ ունենալով հանդերձ, ամէն մէկը ուրոյն ձեւ մը կը ներկայացնէ: Ցոյն եւ լատին եկեղեցիներուն չորս թեւերուն վրայ եղած գմբէթները ամէնքն ալ սովորաբար իրարու հաւասար են եւ այսպէսով կը կազմեն հաւասարաչափ քառակուսի մը. այսպէս են հին յունական եկեղեցիներու մեծագոյն մասը, Վենետկի Ս. Մարկոս և Բարիզի Բանթէոն եկեղեցիները: Ս. Էջմիածնի չատակագիծը քառակուսի է, բայց հաւասարակողմ չէ: Լատինական խաչաձեւ չատակագ

ՈՉՈՏԿ

ՂՈՒՐԱՅԻՆԸՆԿԵՐ

(ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑ)

Հրատարակվում է ամեն կիրակի առաջին անգամ 1906 թվականի հունվարի 1-ից։

Հասցե՝ Թիֆլիս, Ղազարյանի փող., № 1, տուն Ղուկասյանի։

ՂՈՒՐԱՅԻՆԸՆԿԵՐ

Ամեն մարդ ունի իր ընկերները։ Ընկերներ ունի և ամեն ազգ։ Ընկերներ ունի և ամեն պետություն։ Ընկերներ ունի և ամեն կուսակցություն։ Ընկերներ ունի և ամեն գաղափար։ Ընկերներ ունի և ամեն շարժում։ Ընկերներ ունի և ամեն հոսանք։ Ընկերներ ունի և ամեն ուղղություն։ Ընկերներ ունի և ամեն ձգտում։ Ընկերներ ունի և ամեն ոգևորություն։ Ընկերներ ունի և ամեն հակում։ Ընկերներ ունի և ամեն ձեռնարկություն։ Ընկերներ ունի և ամեն ջանք։ Ընկերներ ունի և ամեն ցանկություն։ Ընկերներ ունի և ամեն ուրախություն։ Ընկերներ ունի և ամեն տխրություն։ Ընկերներ ունի և ամեն ցավ։ Ընկերներ ունի և ամեն հաջողություն։ Ընկերներ ունի և ամեն անհաջողություն։ Ընկերներ ունի և ամեն հաղթություն։ Ընկերներ ունի և ամեն պարտություն։ Ընկերներ ունի և ամեն ծիծաղ։ Ընկերներ ունի և ամեն լաց։ Ընկերներ ունի և ամեն ծնունդ։ Ընկերներ ունի և ամեն մահ։ Ընկերներ ունի և ամեն կյանք։ Ընկերներ ունի և ամեն ինչ։

Ընկերներ ունի և ամեն ոչինչ։

Ընկերներ ունի և ամեն ոք։

Ընկերներ ունի և ամեն մեկը։

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԵՐ

ՊԱՏԱՍԽԱՆՆԵՐ

Ա. ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԵՐ ԵՎ ՊԱՏԱՍԽԱՆՆԵՐ

Ա. Հայկական հարցերի ծագումը եւ զարգացումը մինչեւ Սան Ստեֆանոյի դաշնագիրը։ Ա. Հայկական հարցերի ծագումը։ Հայերը Բիւզանդական կայսրութեան մէջ։ Հայերը Արաբական տիրապետութեան ներքեւ։ Հայերը Սելճուկեան տիրապետութեան ներքեւ։ Հայերը Մոնղոլական տիրապետութեան ներքեւ։ Հայերը Օսմանեան տիրապետութեան ներքեւ։ Հայերը Պարսկական տիրապետութեան ներքեւ։ Հայերը Ռուսական տիրապետութեան ներքեւ։ Հայերը Եւրոպական տիրապետութեան ներքեւ։ Հայերը Ամերիկական տիրապետութեան ներքեւ։ Հայերը Աւստրալական տիրապետութեան ներքեւ։ Հայերը Աֆրիկական տիրապետութեան ներքեւ։ Հայերը Ասի

ՕՍՄ. ԿԱՑՈՒ. ՊԱՏԱՍ.

Ծանոյց 13/26թ չորեքշաբթի օրուընէ, Օսմ. Կայս. պաշտօնի իր Հ. Ա. Ա. Լուսաւորչական Ազգային Միջոցի վերակացութեան տակ գտնուող Ս. Աստուածածին Մայր Եկեղեցւոյ Ս. Ժողովոյն Ընտրութեան համար կանոնագրութեան մը հրատարակութեան մասին հրամանագիրը, որ 1000 հրտ.ի չափ ծանրագին գումարներ կ՚ընդգրկէ իր մէջ, կը պահանջէ որ Ս. Ժողովոյն ընտրութիւնները կատարուին հետեւեալ կերպով.

3	օր	130- 150	ոսկի վճարեն
6	»	151- 200	» »
10	»	201-10՝000	» »
15	»	501-1001	» »
30	»	1001 և անկէ վեր	» »

Միքեր պաճ-ճաճ իրմէ ընդունելու համար Ս. Ժողովոյն ընտրողներուն ցուցակները պատրաստելու ատեն, ասոնց ալ անունները գրի առնուին, որպէսզի անոնք ալ ունենան ընտրելու եւ ընտրուելու իրաւունքը։ Ընտրողներ պէտք է ըլլան Օսմանեան հպատակ, 25 տարեկան եւ աւելի հասակաւոր, եւ Պոլսոյ մէջ ունենան 3 տարուան բնակութիւն։ Ընտրելիներ պէտք է ըլլան 30 տարեկան եւ աւելի հասակաւոր, եւ Պոլսոյ մէջ ունենան 5 տարուան բնակութիւն։

Ընտրողներ պէտք է ներկայանան իրենց թաղերուն համար կազմուած ընտրական ժողովներուն, որոնք պիտի կազմուին 15 (Ր. Տ.) հոգիէ։ Ժողովը պիտի ընտրէ իր նախագահը, որ պիտի ըլլայ ազգային պատուոյ անդամ մը։ Ժողովին քարտուղարութիւնը պիտի կատարէ ազգային պատուոյ անդամներէն մէկը։ Ժողովին ներկայ պիտի գտնուին նաեւ թաղին հոգեւոր հովիւները։ Ժողովը պիտի ընտրէ 100 հոգի, որոնք պիտի կազմեն Ս. Ժողովոյն ընտրողական մարմինը։ Ընտրողական մարմինը պիտի ժողովի Ս. Աստուածածին Մայր Եկեղեցւոյ մէջ, Ս. Ժողովոյն նախագահին հրաւէրով։ Ընտրողական մարմինը պիտի ընտրէ 100 հոգի, որոնք պիտի կազմեն Ս. Ժողովոյն ընտրելիներու մարմինը։ Ընտրելիներու մարմինը պիտի ժողովի Ս. Աստուածածին Մայր Եկեղեցւոյ մէջ, Ս. Ժողովոյն նախագահին հրաւէրով։ Ընտրելիներու մարմինը պիտի ընտրէ 15 (Ր. Տ.) հոգի, որոնք պիտի կազմեն Ս. Ժողովոյն Վարչութիւնը։ Վարչութիւնը պիտի ընտրէ իր նախագահը, որ պիտի ըլլայ ազգային պատուոյ անդամ մը։ Վարչութեան քարտուղարը պիտի ընտրուի Ս. Ժողովոյն անդամներէն։ Վարչութիւնը պիտի ունենայ գանձապահ մը, որ պիտի ընտրուի Ս. Ժողովոյն անդամներէն։ Վարչութիւնը պիտի ունենայ նաեւ 4 հոգիէ բաղկացեալ ստուգիչներու յանձնաժողով մը, որ պիտի ընտրուի Ս. Ժողովոյն անդամներէն։ Վարչութիւնը պիտի ունենայ նաեւ 4 հոգիէ բաղկացեալ ստուգիչներու յանձնաժողով մը, որ պիտի ընտրուի Ս. Ժողովոյն անդամներէն։ Վարչութիւնը պիտի ունենայ նաեւ 4 հոգիէ բաղկացեալ ստուգիչներու յանձնաժողով մը, որ պիտի ընտրուի Ս. Ժողովոյն անդամներէն։

Ս. Ժողովոյ ընտրութիւնները պիտի կատարուին 1906 Նոյեմբեր 17 կիրակի, ժամը 2 ն.կ.ի. սկսեալ մինչեւ իրիկուն 5։ Ընտրողական մարմինը պիտի ժողովի Ս. Աստուածածին Մայր Եկեղեցւոյ մէջ, 1906 Նոյեմբեր 18 կիրակի 1906 (Ր. Տ.) սկսեալ մինչեւ իրիկուն 5։ Ընտրելիներու մարմինը պիտի ժողովի Ս. Աստուածածին Մայր Եկեղեցւոյ մէջ, 1906 Նոյեմբեր 19 երկուշաբթի 1906 (Ր. Տ.) սկսեալ մինչեւ իրիկուն 5։ Վարչութիւնը պիտի ժողովի Ս. Աստուածածին Մայր Եկեղեցւոյ մէջ, 1906 Նոյեմբեր 20 երեքշաբթի 1906 (Ր. Տ.) սկսեալ մինչեւ իրիկուն 5։

Ս. Ժողովոյ ընտրութիւնները պիտի կատարուին ձայնաթուղթերով։ Ձայնաթուղթերը պիտի ըլլան սպիտակ, ուղղանկիւն, 15 սանթիմ. երկայնութեամբ եւ 10 սանթիմ. լայնութեամբ։ Ձայնաթուղթերուն վրայ պիտի գրուին ընտրողին անունը, ազգանունը, հայրանունը, ինչպէս նաեւ ընտրողին թաղին անունը։ Ընտրելիներու ձայնաթուղթերուն վրայ պիտի գրուին ընտրելիին անունը, ազգանունը, հայրանունը, ինչպէս նաեւ ընտրելիին թաղին անունը։ Ընտրողներ եւ ընտրելիներ պիտի ստորագրեն իրենց ձայնաթուղթերուն վրայ։ Ընտրողներ եւ ընտրելիներ պիտի ստորագրեն իրենց ձայնաթուղթերուն վրայ։ Ընտրողներ եւ ընտրելիներ պիտի ստորագրեն իրենց ձայնաթուղթերուն վրայ